

Все більше спогадів і менше сподівань

Євген Плужник

Все більше спогадів і менше сподівань...

І на чолі – утрат сліди глибокі...

Як непомітно ближчає та грань,

Що жде за нею прикінцевий спокій!

Так гірко відати, що юність відцвіла!

Та нарікань і розпачу немає, –

Така відміна, зрештою, мала:

Колишні мрії досвід заступає.

Так дерева, відцвівши навесні,

Тільки на те годують соком віти,

Щоб в дні серпневі, теплі та ясні,

Упав на землю овоч соковитий.